

menighetsbladet

ODDERNES & JUSTVIK

Å bli sett

Det er godt å bli sett

For 2000 år siden drømte mennesker om å bli sett – de drømte om noe, et eller annet, som skulle vise at de ikke var alene.

Gud så, og Han sendte Jesusbarnet.

Vi mennesker trenger å bli sett. Vi er ikke først og fremst lei oss for å ikke bli invitert til juleselskap fordi vi ligger våken om natta og drømmer om god mat, smerten er å ikke bli husket.

De fleste gleder seg ikke over gaver fordi de kostet mye, men fordi noen har husket på dem, noen har vist at de bryr seg.

Vi henger opp lyslenser i hagen og i gatene, og kjenner langt inni oss et sted at vi trenger dette – vi trenger glimt av lys. På en eller annen måte.

Vi kan fortvile over at jula får feil fokus, men kan vi heller se rundt oss og tenke at vi alle leter etter tilhørighet, etter lys i mørket, vi leter etter et håp – som selv om det er skjørt vil vise seg å være sterkt nok? Vi leter etter et godt blikk å hvile under.

Om håpet, det som skreik seg inn i verden, håpet med små fingre som greip etter sin mor, håpet som lukta himmel og jord og nytt liv – det håpet kan vi trygt dele. For det er et håp som vokser, som bærer, som har styrke til å bære oss gjennom den mørkeste natta.

Karen Kilane, redaktør

Gud så. Gud ser. Og fremdeles trenger Han noen som er villige til å følge Hans eksempel – bøye knærne, møte blikk, klemme en hånd og se.

Tema for dette menighetsbladet er "å bli sett". Det var det mennesker trengte for 2000 år siden, det er det vi trenger i dag. I dette bladet kan du lese om Christian som etter 13 år i rus, ble sett. Biskopen skriver i sin andakt om Gud som ser, du kan lese om hva det kan bety at gjeterne var de første som fikk se englene julenatt, Blå Kors ber oss se barna.

Vi håper du får ei god førjulstid. Og vi **håper vi sees!**

Du har også fått utdelt Oddernes menighets eget barneblad. Vi håper det vil være til glede og inspirasjon for både voksne og barn!

Øyne som ser

75 par med øyne ble fotografert på samlings søndagen i Oddernes 14. september. Da var det liv og røre, og fullt hus.

Vi ba folk om å stille øynene sine til disposisjon for menighetsbladet, og heldigvis stilte mange opp.

Er det ikke rart at vi kan kjenne igjen folk bare på øynene? Selv om vi har klippet bort mesteparten av ansiktet, kjenner vi altså igjen folk.

Foto:

David Anders Holme og Jo Vegard Aardal

Montasje: David Anders Holme

«Gud som ser hvert
enkelt menneske,
ønsker at vi skal
oppleve oss sett.»

Trenøkkelen

Jul er den kristne høytiden som uten tvil blir mest feiret i vårt samfunn. Kredittkortene går varme. Familier samles, og det er den perioden i året hvor vi spiser aller mest god mat.

Samtidig er julen som et forstørrelsesglass. Det fine blir enda finere, mens det såre oppleves enda sårere. De vonde relasjonene smerter enda mer. Ensomheten blir større. Fattigdommen blir aldri så tydelig som i julen. For noen er julen en tid man gleder seg til, mens andre gleder seg til julen er over.

Det er et paradoks at jul feires med så mye pomp og prakt. For det er jo egentlig det motsatte julen handler om. Vi ser en fattig familie som har lagt ut på en lang vandring. Ikke fordi de hadde lyst, men fordi keiseren hadde befalt det. Det var ingen vei utenom selv om Maria kunne få barnet når som helst. De to som snart skal bli foreldre får bokstavelig talt oppleve boligkrisen. På tross av at alle kunne se at de trengte et sted for natten, var det ikke plass i vertshusene. Ingen av de som var innenfor tilbød dem sin plass. Skuffet gikk de fra dør til dør.

Når så barnet blir født, er det i en stall. De som først kommer til stallen er ikke de rike, men de fattige gjeterne. Nei, pomp og prakt passer ikke inn i juleevangeliet.

Augustin, en kirkefader som levde på 300 tallet sa en gang:

«En trenøkkel er ikke så vakker som en som er laget av gull, men hvis det er den som kan åpne døren og ikke gullnøkkelen, så er den mye mer nyttig.»

Nå er vi inne ved kjernen av juleevangeliet. Hvis Gud hadde sendt sin Sønn julenatt for å gjøre inntrykk og skape beundring, da hadde han kommet på en annen måte. Hvis det var for å imponere, hadde han kommet med all sin makt og velde. Da hadde selv keiseren i sitt palass vært nødt til å kaste seg ned i beundring. Men når han kommer så enkelt og stille til vår jord, er det fordi han ønsker å nå helt inn til oss. Gud som ser hvert enkelt menneske, ønsker at vi skal oppleve oss sett.

Når Maria skjønner at hun skal bli mor til Jesus, utbryter hun: For han har sett til sin tjenestekvinne i hennes fattigdom

(Luk 2,48). Ikke for å gjøre inntrykk, men for at vi skal oppleve oss sett – derfor ble Jesus født som vår bror.

Jesus tok av seg sin verdighet og kom som et menneske. Han var fortsatt Guds Sønn, men han ble samtidig menneske som en av oss. Han ble sårbar, trett, sliten, gråt og tryglet til sin Far. Det står om Jesus: "Han gav avkall på sitt eget, tok på seg tjener-skikkelse og ble mennesker lik (Fil 2,7)."

Materialet Gud bruker er ikke gull, men tre. Jesus ble lagt i en krybbe av tre da Han kom til jorden. Gud brukte stokkene fra et tre da han skulle frelse oss. To bjelker satt sammen i et kors. Det var slett ikke så vakkert som keiserens palass, men det er dette korset som åpner veien for oss.

Fra krybben til korset gikk veien for deg
Slik åpnet du porten til himlen for meg.

Hva er vel en gullnøkkel beregnet til pynt, sammenlignet med en nøkkel av tre som kan føre oss inn til noe stort. En nøkkel som kan åpne en stengt dør. "I dag er det født dere en Frelser. Han er Kristus, Herren."

Med ønske om en velsignet julehøytid.

Stein Reinertsen

Biskop i Agder og Telemark

Disse, mine minste...

I juleevangeliet møtes verdenslitteraturen, historien og religionen i noen av de mest bevingede ord gjennom alle tider. Få linjer er mer sitert, sunget og messet enn akkurat disse fra Lukas' andre kapittel, der Gud ble menneske.

Av David Anders Holme

I seg selv er det stort, nærmest ufattelig, at den allmektige, allvitende og allestedsnærværende blir til et skrøpelig barn født under dramatiske omstendigheter i et urolig og krigsherjet hjørne av verden.

I den andre delen av dette kapittelet, den delen far av og til velger å sløyfe i høytlesningen før julemiddagen, til fordel for dampende ribbe og utålmodige barn, i den delen der englene synger og gjeterne måper, ligger det en liten bit av en nøkkel til et skrin. Skrinet inneholder Guds rike.

For et par år siden reiste min sønn og jeg en liten tur til Vestbredden. Sannsynligvis var vi like i nærheten av de markene hvor

Herrens engler åpenbarte seg for gjeterne. Vi møtte også noen gjeterere, men de lignet svært lite på mine forestillinger om hvordan gjeterne på Betlehemsmarken så ut. De var gutter mellom ti og femten år, sendt ut av sine foreldre for å vokte familiens formue. De var rå, nesten voldelige mot hverandre. De hadde skitne, fillete klær, og noe sa meg at gjeterne vi hører om i juleevangeliet var mer lik disse enn de middelaldrende, kappeklede vi alle har sett i julespill på bedehuset.

Hvorfor valgte Gud å åpenbare seg for nettopp denne gruppen mennesker? Ikke var de myndige en gang. De kunne for eksempel ikke vitne i en retts sak, og ville

derfor aldri bli trodd. Likevel var det disse som var de første til å høre at Gud var blitt menneske. Hvorfor?

Noen tiår senere, når Jesus står ved inngangen til sin tjeneste, ender han opp med å velge seg en ny gruppe fra samfunnets utkant. En håndfull fiskere fra Galilea (jfr. bygda) ble hans nærmeste etterfølgere og arvtakere. Ikke hadde de utdanning, ei heller nettverk i Jerusalem eller andre steder av betydning. Til og med i oppstandelsen ser vi hvordan Jesus velger annerledes enn jeg selv ville valgt, da han først åpenbarer seg for Maria Magdalena, en tidligere prostituert og demonbesatt. Han ber henne til og med å gå tilbake til

Av portrettegner -

EivindHaugstad.no

disiplene og vitne om sin oppstandelse. Hvordan kunne hun det? I samfunnet var hun helt uten troverdighet.

En kan undre seg om ikke det hadde vært klokere av Gud å åpenbare seg for noen med status og samfunnsposisjon. Men når man leser Bibelen finner man en lang rekke historier hvor Gud utvalgte seg de minste, de uanseelige, til å gjøre sin gjerning. Moses, Josef og David er alle eksempler på dette. Josef og Maria var ikke gift. Det var det ikke lett for alle å forholde seg til. I våre øyne altså ikke en god start for verdens frelser. Hvorfor valgte Gud å gjøre det på denne måten?

Gud er ikke nøytral. Gud velger side. Det har han alltid gjort. Han velger side med de svakeste, de misforståtte, de undertrykte. Ikke bare velger han side med de svakeste, han velger aktivt side mot de som er vise i sine egne øyne, mot de stolte, mot de hovmodige, mot de som undertrykker. Bibelen er full av eksempler på dette også. Derfor ligger det i hans natur å åpenbare seg for de han har valgt side med, for gjeterne, ungjenta, fiskerne. De hadde en ting til felles. De var alle blitt fortalt av sin samtid at de ikke var noe verd. Gud var av en annen oppfatning.

Så må jeg spørre meg selv om jeg har valgt samme side. Står jeg skulder ved skulder med de utstøtte, de misforståtte? Når jeg ser rundt meg i Kristiansand i dag, ser jeg i det hele tatt hvem "disse mine minste" er?

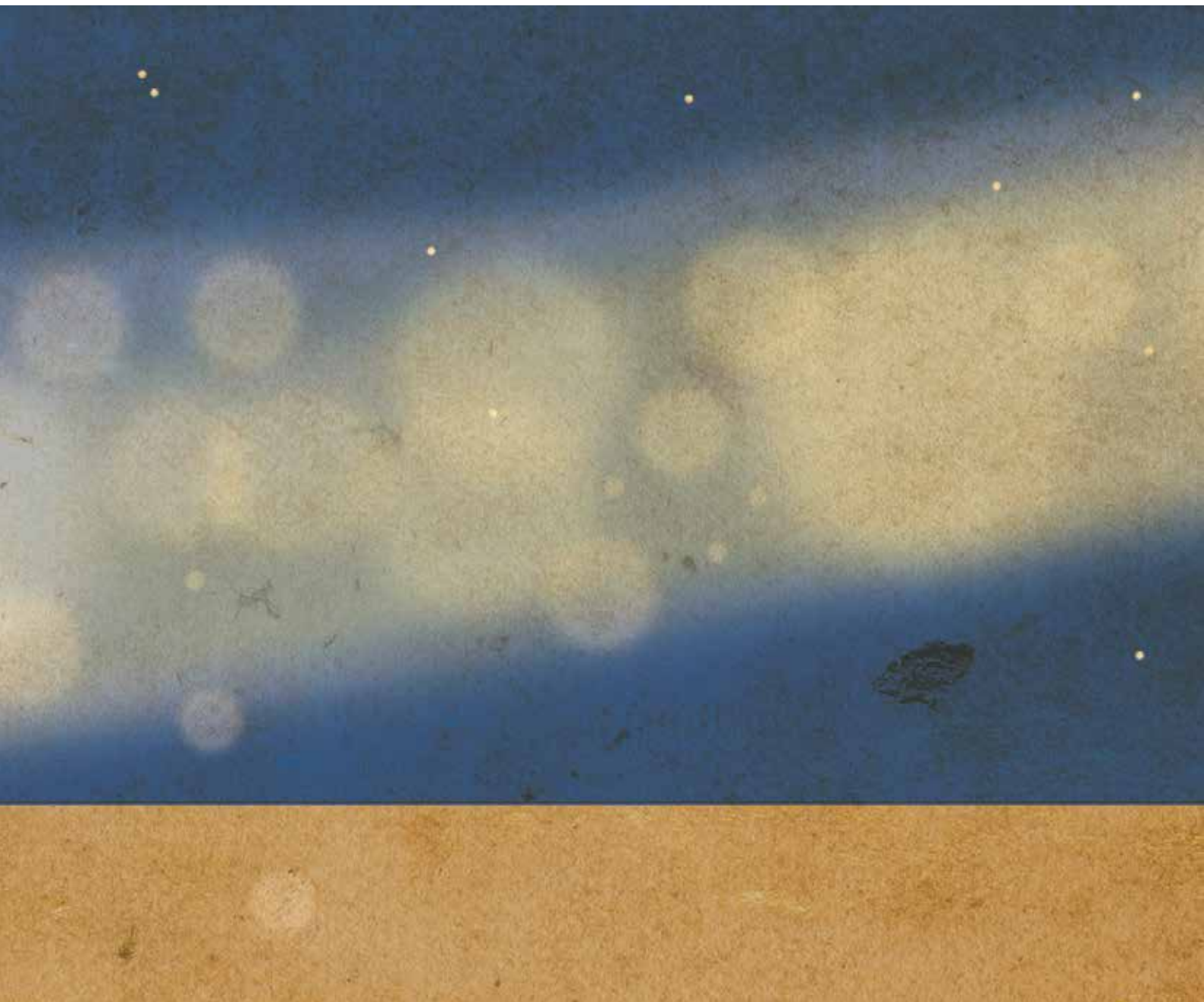
Gud ser.

Matt 25.40

1. Kor 1.27

Jes 55.9

Jes 57.15

Gud ser. Han ser hele tida.

Det var brødrene i den kristne MC-klubben "Conquest" som så Christian da livet hans virket helt svart. De maste aldri om tro, men brydde seg. Slik fikk Christian se Jesus.

– Da jeg var 22 år, ramla jeg helt utpå, og jeg var der i 13 år. Når en holder på med rus og kjøper og selger, så tror en jo at en kan komme ut av det med pluss i boka. Men til slutt var gjelda så stor at guttene sa i fra at jeg måtte betale. En dag var det en som ringte for å si at han snart kom ut av fengsel, og da skulle han "løpe gjennom meg". Da husker jeg at jeg lå med telefonen i handa og grein.

Det endte med at Christian ringte eksdama og kjæresten hennes og sa at han ikke orket mer.

– Kjæresten hennes var med i Conquest, en kristen MC-klubb, sier Christian.

Her er du trygg

Den 19. januar 2006 var det snøstorm. Det husker Christian, for det var den dagen han ble hentet av presidenten i Conquest og en til. Christian er ikke ussel av vekst, men denne vinterdagen følte han seg liten. Han var livredd.

- Jeg ble kjørt langt opp i heia og skjønte ingenting. På vei inn i skogen tenkte jeg at nå kom jeg vel til å få juling av de folka her i stedet, sier Christian.

Men de andre i bilen roet ned: "Bare slapp av, ikke stress". Til slutt stanset de foran et hus i skogen på Øvrebø. Han visste det ikke da, men her skulle han bli værende i fire og et halvt år.

– Da jeg kom dit, var jeg sliten og redd. Med lite hår, uten tenner, sittende i en krok. Folk kom stadig bort og spurte hvordan jeg hadde det. Jeg lurte på hva det var med dem, de så glade ut. Tenk å kunne få ha det sånn, tenkte jeg. Folka der viste meg kjærlighet og omsorg. Og jeg fikk lov til å bli værende.

– Fremdeles skyldte jeg penger. Likevel fikk jeg beskjed fra lederen: Her er du trygg, du er under våre ordninger. Hvis han du skylder penger ringer, så skal du henvise til meg. Jeg satt og var redd i en måned i hvert fall.

MC-klubben kom i dåpen

– Jeg var jo litt i stuss over at de andre på huset var så blide og glade. Selv hadde jeg alltid trodd på Gud, men jeg var litt mer usikker på Jesus. Det var ingen som pressa

meg til noe, men selv ble jeg jo etter hvert litt nysgjerrig: Hvorfor er de så snille?

For eksempel så var de med meg på NAV. Tidligere hadde jeg vært på de samme kontorene og kjefta og trua og ikke fått noe. Nå var det helt annerledes. Jeg ble møtt på en annen måte, de ansatte tipset meg til og med om at jeg kunne søke om støtte til klær. Det fikk meg til å tenke: Var det så enkelt å være rolig, verken kjefta eller være stressa hele tiden?

Til slutt satte jeg meg ned sammen med noen andre for å be til Gud og si at jeg ville være en kristen. Jeg har alltid hatt noe tomt i hjertet, jeg hadde alltid følt meg ensom. Men da jeg gikk ut derfra, så følte jeg meg ikke ensom.

Så begynte Christian å gå på kristne møter. Han hadde kuttet ut rus, men på møtene var det nesten som å være rusa. Bare at det var mer som en følelse av fred. Snart ble han døpt, alle fra den kristne MC-klubben kom.

Kone, sykkel og sønner

Høsten 2014 er det dåp igjen. Denne gangen i Oddernes kirke. Christian er ikke alene. Sammen med ham er kona Connie. Hun har tre barn fra før, sammen har de to sønner. Denne gangen er det yngstesønnen som skal døpes.

Christian kjenner seg heldig. Han hadde bestemt seg for at hvis han skulle finne seg en kone, så måtte det være ei som verken rusa seg eller drakk. Han må være konsekvent og holder seg borte fra rus. Til og med sammen med de andre MC-klubbene, også de som ikke er kristne, har han aldri blitt tilbudt en eneste øl. Han møter respekt. Og så kom altså Connie. Ikke bare sa hun ja til å gifte seg, hun lot også Christian være brudgom ikledd klubbjakka og dongeribukse. Og han som ikke bare hadde fått kone, han hadde også fått sykkel-lappen, sykkel og i bryllupet kjørte de MC-kortesje.

Christian smiler og legger forsiktig en sovende Lukas ned på sofaen.

– Er du redd for å havne i rus igjen?

– Nei, jeg er ikke redd for det. Jeg har det alt for godt. Det er deilig å få livet sitt

tilbake, å få familien tilbake. Jeg hadde jo ikke trodd jeg kunne få barn, men nå har jeg to fine gutter. Da jeg var i rusmiljøet, så jeg barn med foreldre som rusa seg. Sånn skal ingen barn måtte vokse opp.

For Christian var det klubben Conquest som var redningen.

– Hadde det ikke vært for dem... De så meg, de ville hjelpe meg. Da jeg kom til Øvrebø, var det alltid noen som så meg. Der var det alltid noen å prate med som forsto, sier Christian.

I tillegg måtte han vekk fra miljøet og byen. Og når alt kommer til alt, er en helt avhengig av at en selv virkelig ønsker å komme ut av avhengigheten,

"Gud ser. Han ser hele tida", sier Christian Stewart Håkonsen. På Christians arm er det tatovert "Conquest" med svart og rødt. På den samme armen ligger sønnen Lukas og drikker melk fra flaske. Sønnen og klubben "Conquest" er to av miraklene i Christians liv.

sier Christian.

– Hva betyr det for deg å bli sett av Gud?

– Alt. Det er Han jeg kan gå til når jeg har det vondt. Det er Han jeg kan skrike til.

Gud har sett, gitt og velsigna meg så utrolig mye. Noen ganger kan jeg sitte og takke Gud og grine og grine. En tror jo en er tøff, men når barna blir født og en får den lille krabaten i hendene, så skjer det noe. Da jeg satt med sønnen i armene mine, var det som Gud sa: Se her, min lille gutt, nå skal du selv få en liten gutt – nå er du klar.

Gud ser. Han ser hele tida.

Christian Stewart Håkonsen

42 år, gift og har to barn: Matteus 2,5 år - og Lukas 5 mnd. Kona Connie har tre barn fra før.

Flyttet til Fagerholt for ett år siden.

Jobber i Stormberg.

Født i Wales og flyttet til Kristiansand da han var 1,5 år.

Vokste opp på Lund og i Voiebyen.

Bjarte Leer-Helgesen:

Det er ikke så avgjørende hvem det er, men at det er noen som ser deg...

I mitt arbeid i Bymisjonen og Kristiansand fengsel møter jeg daglig mennesker med ruserfaring. Det er både personer som sliter med alkohol og narkotika, og de som har maktet å legge slike vonde erfaringer bak seg.

For meg er det ingenting som har lært meg mer om livets mangfoldighet, enn samtalene i Bymisjonen og i fengselet. Jeg opplever hvordan gutter som sitter inne for alvorlig kriminalitet, som har krenket andre grovt, også har gode og sympatiske sider. Første gang jeg ble trøstet av en volds mann i fengselet fordi jeg så sliten ut, gjorde det sterkt inntrykk. Og jeg ser hvor mange det er, bare i vår lille by, som sliter med rus.

Den avgjørende åpenheten

I alle menigheter finnes personer som er rusavhengige. Dette er skambelagt, og det kan føre til isolasjon og brutte relasjoner. Som det meste vi kan slite med, er tabuene av våre største fiender. Noe av det flotteste jeg opplever i jobben min, er hvordan personer – med hjelp fra familie, venner og fagpersoner – makter å reise seg og vinne kampen mot avhengighet. Første steg er å være åpen og ærlig med problemene: overfor seg selv, og overfor noen man har tillit til. Slike tillitspersoner finnes blant annet i Oddernes menighet og i Bymisjonen. For den som sliter med avhengighet, eller kjenner noen som gjør dette, er den klare oppfordringen å ta den første kontakten. Dette er første steg ut av problemene.

Et undervurdert mot

Ruserfaringer er smertefulle og rammer studieløp, arbeidskarriere, økonomi, egen helse og nære relasjoner.

Havner du utpå, trenger du to ting for å hente deg inn igjen. Du trenger noen som ser deg, noen som gir deg gode råd eller

klare beskjeder. Dette kan være helsepersonell, venner, familie, lærere og mange andre. Det er ikke så avgjørende hvem det er, men at det er noen som ser deg. De fleste av oss er ikke skrudd sammen slik at vi fikser livet alene.

Men det andre poenget er også viktig: du må selv være villig til å motta hjelpen og handle deretter. Vår egen innsats er alltid avgjørende. Den som våger å motta hjelp, viser et uendelig stort mot som dessverre er undervurdert i samfunnet vårt.

Visste du forresten at Jesus er vårt evige forbilde også her? I Matteus 14 kan du lese om da Jesus reddet den synkende Peter opp av vannet. Peter sank fordi han ble redd og tvilte, men likevel hadde han nok tro til å rope etter Jesus. Det er et vakkert bilde synes jeg, tvileren som hadde nok tro til å la seg bli reddet av Gud. Slik er også Peter et forbilde for oss, uansett om vi sliter med rusavhengighet eller kjemper mot andre stormer.

Bjarte Leer-Helgesen

Fengselsprest/
Bymisjonsprest
Kristiansand

Foto: Karen Margrete Kilane

«Se – og bli sett!»

- I en samtid som vår, har slagordet «se og bli sett» mange betydninger. Fra et kristent perspektiv rører dette ved selve kjernen i det kristne menneskesynet; skapt i Guds bilde, av Han som så – og som ser.

Dette sier Margunn Serigstad Dahle, førstelektor og programansvarlig for studiet Kommunikasjon og livssyn på NLA Medie- og høgskolen Gimlekollen. Hun er opptatt av at vi må gripe fatt i de underliggende tankene om identitet, selvbilde og verdi som preger kulturen rundt oss, og vurdere dem ut fra Bibelen.

- Alle mennesker har et grunnleggende behov for å bli sett og anerkjent. Vi er jo skapt med unik verdi av en Gud som så oss da vi bare var et foster, og som alltid ser! Men, for å si det med et bilde: Det er fort gjort å søke til andre blikkefang for bekreftelse på vår verdi og identitet, i stedet for å la øynene hvile i Guds nådefulle blikk, det som forteller sannheten om oss, sier Margunn.

Hun mener at nettopp dette er veldig utfordrende i en samtid der så mange av budskapene vi møter – særlig i populærkulturen – gir inntrykk av at verdien vår forankres i det å være sett av andre. Helst av mange på en gang - fra en scene eller i media. «Du ser meg, altså er jeg» kan være en dekkende beskrivelse her. Det er som om holdepunktet for verdien ligger i å være sett av andre - i dette å være under andre sitt blikk.

- Selvsagt bekrefter vi umiddelbart det som denne holdningen indirekte viser til; nemlig at vi er skapt til fellesskap med hverandre, - til å ta omsorg for hverandre, ja, til å se hverandre. Men vi merker oss noe mer, nemlig pekeren mot den dype bibelske sannheten at holdepunktet for verdien vår ligger i å være under Guds blikk, - i det å være sett av Han, som har skapt oss i sitt bilde. Holdepunktet for ver-

dien vår ligger altså i utgangspunktet vårt, understreker Margunn.

Men for oss alle, og særlig de unge, er det lett å tenke nettopp at «jeg er det andre ser»! Enten det gjelder prestasjonene, utseendet, opplevelsene, det en eier eller hvilke venner en har. Hvert av disse områdene er jo viktige sider ved livet, men de må ikke få fange blikket vårt og lure oss til å tro at det er det ytre som gir oss verdi! Identiteten kan ikke tas av og på, som et klesplagg, og verdien blir ikke mindre eller større, alt etter som.

- Faren for å knytte selvbilde og verdi til noe ytre, har en dyp og dyster resonnans i samtiden. Stadig flere vil nemlig hevde at mennesket ikke har noen indre identitet. Det er ingen kjerne som er «jeg» her inne, som gjør at jeg gjennom hele livsløpet er meg. Identiteten er derimot flyttet utenpå, og endres – som et annet klesplagg. Derfor snakkes det om identiteter, ikke om identitet, sier Margunn.

I sterk kontrast til alt dette står så Bibelens budskap om vår unike identitet og verdi, som har sitt holdepunkt i vårt utgangspunkt. Mennesket er skapt i den treenige Guds bilde - og vi får leve under Hans hellige, nådefulle blikk.

-Han som så - og som stadig ser - Han vil at mennesket som Hans unike skapning skal få hvile i Hans nådefulle blikk, avslutter Margunn.

En oppvekst varer livet ut

Ett av ti barn lider under at foreldrene drikker, ruser seg eller har psykiske problemer. For disse barna er det avgjørende å bli sett av trygge voksne. Dette er et aktuelt tema, ikke bare nå rundt juletider, men året rundt. Blå Kors har utviklet en enkel veileder som forteller deg hva du kan gjøre ved bekymring for et barn.

Tallet kommer frem i en rapport fra Folkehelseinstituttet fra 2011. Sannsynligheten for at du kjenner til ett eller flere av disse barna er stor.

Mange tror det er lett synlig om et barn har det vanskelig, men det kan være vanskelig å vite hvordan et barn har det hjemme basert på adferd eller utseende. Sårbare barn vokser opp i alle samfunns- lag og typer familier. Derfor bør man ikke la symptomene alene styre om man gjør noe for et barn. Er du bekymret for et barn, bør du gjøre noe uansett!

Vi har lett for å dele vår bekymring for et barn med naboen, ektefellen eller en venn. Det vi må huske er å vise omsorg direkte til barnet, i barnehøyde. Det er da vi gjør en forskjell for barnet selv. Fra forskning vet vi at det er av stor betydning for et barns framtid å bli sett av en voksen. Å bli sett er menneskets mest grunnleggende følelsesmessige behov. Å bli sett er en viktig beskyttelsesfaktor i et sårbart barns liv.

«Kan du snakke med meg, ikke bare om meg.»

- Gjennom en enkel femtrinns veileder vil vi gi voksne mulighet til å være den som

bryr seg, når magesfølelsen sier at man bør, sier Jan Elverum, generalsekretær i Blå Kors.

Det er lett å anta at et barn ville blitt fanget opp av andre dersom det var grunn til bekymring. Det viser seg ofte ikke å være tilfelle. Barn som lever i sårbare hjem er ofte flinke til å gå inn i roller, tilpasse seg omgivelsene og å skjule hvordan det står til hjemme.

«Sårbare barn er som andre barn – forskjellige»

Barn trenger at man våger og handler. Det er vi voksne som må øve oss på å bære ubehaget ved å være den som stiller spørsmål, blander oss, bryr oss. Barna bør ikke bære smerten og ubehaget alene. Du ser det ikke før du tror det!

Se veilederen i sin helhet på jegser.no eller bestill en brosjyre på e-post jegser@blakors.no / tlf 900 75 732

Hva kan du gjøre?

Fem gode råd:

(dette er kortversjon av veilederen. Fullversjonen finnes på jegser.no med konkrete tips til hva du kan si og gjøre).

1. Ta magesfølelsen din på alvor

Hvis du er bekymret for et barn, er det viktig at du gjør noe med det. Det er lett å tenke at barnet ville vært fanget opp av andre dersom det var grunn til bekymring. Det er ofte ikke tilfelle. La ikke frykten for å ta feil stoppe deg.

2. Vis at du ser barnet – gjennom ord og nærvær

Å bli sett og anerkjent av en voksen betyr mye for alle barn – og spesielt for et barn som får lite oppmerksomhet hjemme. Det skal ikke mye til for å føle seg sett og positivt lagt merke til: et smil, at du lærer navnet på barnet og bruker det. Still åpne og interesserte spørsmål om hverdagslige ting når du møter barnet.

3. Vis at du ser barnet – gjennom handling

Tilby barnet å sitte på hjem fra skolen, til treningen e.l. Spør barnet om det skal på arrangementer i nærmiljøet, inviter barnet med hvis det nøler. Tilby leksehjelp, middag eller boller etter skolen. Inviter han eller henne med på aktiviteter som kino, teater eller søndagstur.

Illustrasjonsfoto: Bjørn H. Stuedal for Blå Kors

4. Hvis magefølelsen din forsterkes – søk hjelp

Hvis magefølelsen din forsterkes, bør du formidle til barnet at det er trygt å snakke med deg. Vær en god lytter og vis at du tåler å høre det barnet forteller. Vis respekt, lytt med medfølelse. Hvis du er usikker på hva som er riktig å gjøre og trenger hjelp til å vurdere situasjonen, kan det være lurt å rådføre deg med en lærer, helsesøster og/eller barnevernet.

5. Vit at du gjør en forskjell

Det aller beste du kan oppleve er at barnet du var bekymret for viser seg å ha det bra. Eller kanskje du aldri får bekreftet eller avkreftet hvordan det står til med barnet. Det kan bety at barnet har det «godt nok». Kanskje måtte du gripe inn og gå videre med din bekymring. Uansett er det viktig at barnet selv opplever bekymringen din som en omsorgshandling ved at du forholder deg direkte til barnet. Sannsynligvis betyr du mer enn du forstår.

«Selv om jeg skjuler det som er vanskelig, ønsker jeg å bli sett.»

Tekst: jegser.no

– På Gimletun blir vi sett

Jørgen Myhre og Ulrik Løvdal mener at Gimletun er et sted der de blir sett, og hvor det er lett å bli kjent med nye venner.

– Vi begynte i år på ungdomsgruppa, sier Jørgen. Det er annerledes å være ungdomsskoleelev, for da får vi mye mer lekser. Men det er gøy også å ha begynt på ungdomsskolen. Ikke minst er det gøy å begynne her på ungdomsgruppa.

– Hva er det beste med ungdomsgruppa?

– Det er å være med venner, og så lærer vi jo om Gud og Jesus, sier Ulrik.

– Blir dere sett når dere er på ungdomsgruppa?

– Ja, vi er mange her, men jeg føler at jeg blir sett. Det er gøy at vi treffer mange nye folk, som vi ikke kjente fra før, forteller Ulrik.

Menighetsbladets utsendte finner de to åttendeklassingene oppslukt i kveldens sjakkrunde, som foregår etter at møtet er

ferdig klokka ni. Lenger inne i salen spiller fem gutter FIFA på storskjerm, to jenter tester om lydanlegget egner seg til karaoke, og et annet sted sitter det ungdommer og prater sammen. Mange har dratt hjem til hverandre for å ha det gøy der, men mange velger å være igjen på Gimletun.

– Vi legger vekt på at det skal være et tilbud her også etter at møtene er ferdig, sier ungdomsarbeider Lars Ivar Bratsberg.

– Og så er det så fint at vi har fått i gang flere bibel- og bønnegrupper blant ungdommene våre. De møtes en gang hver 14. dag sammen med en voksenleder, og det betyr mye for samholdet mellom dem.

Jørgen Myhre mener at ungdommene på Gimletun tar vare på hverandre.

– Vi er alle venner her. Jeg synes at det er ekstra gøy å treffe noen av dem som er eldre enn meg, og jeg føler at de tar godt i mot oss som er yngre.

Rekordstor høstmesse - igjen

Rekorder er til for å slås, og det skjedde sannelig også i år på basaren og loppemarkedet 8. november i Oddernes.

Kr 173.500 – eller kr 614 pr minutt – kom inn til driften av menighets- huset og menigheten. En stor takk til alle!

Rundt **85 frivillige** sørget for at alt gikk som det skulle fra åpning til avslutning. Allerede en time før åpning var de første på plass i køen til loppe-

markedet. Og da dørene ble åpnet, trippet rundt 150 forventningsfulle skattesøkere inn på loppemarkedet. Handelen gikk usedvanlig livlig, og flere tusen gjenstander ble båret ut i løpet av noen timer.

Basaren er den store, sosiale samlingen i menigheten, og rundt **1.000 mennesker** er innom. Det er trangt om sitteplassen, og i år ble loddene til tider for raskt utsolgt!

Basar er gøy for liten og stor!

Øver på spreng til musikalen

Nå øves det på spreng i Justvik kirke. Søndag 7. desember er det klart for oppsetting av julemusikalen Like til Betlehem.

Bildene over og under her er fra øvelsene som har vært i hele høst i Justvik kirke. Janne Skovly, Helene Granum og Linda Rekedal Våge har stått i bresjen sammen med mange andre frivillige i Justvik. Bildene til høyre er fra forestillingene i fjor.

Da er det bare å ønske alle skuespillere og sangere lykke til på forestillingene.

Søndag 7. desember kl. 15 og kl. 18.

Like til Betlehem i Justvik kirke

PÅ PLAKATEN

Nytt band!

I Justvik kirke har en stor glede av det nå veletablerte «Sir Gus Gus». I høst har også et nytt band startet opp i kjelleren i Oddernes menighetshus.

Allerede på Barnas gudstjeneste 14. desember blir det anledning til å høre det talentfulle bandet!

Ny prest i menigheten

På nyåret starter Frode Fjeldbraaten som spesialprest i Kristiansand domprosti. Dette er en nyopprettet stilling, og Frode vil ha et spesielt fokus mot nybyggområder i menigheten. Vi gleder oss over at Frode har takket ja til denne stillingen. Over jul kommer det et større intervju med Frode, her er en «teaser».

– Hvorfor ønsker du å bli prest her?

– Jeg tror menigheten er Guds gode gave til lokalsamfunnet og jeg brenner for å utvikle nye kristne fellesskap. Jeg erfarer at vi i Den norske kirke har en posisjon som gjør at vi møter mange åpne dører og at vi på en spesiell måte representerer trygge trosfellesskap.

– Hva er det som kjennetegner deg som prest?

– Jeg er en sosial, fellesskapsorientert, gründer-type som har vært interessert og engasjert i menighetsutvikling i mange år. Jeg er opptatt av diakoni, sjelesorg og livsnær liturgi.

– Hva opptar deg på fritiden?

– Jeg er far til fire og er glad for at de opptar en del av min fritid. Ellers liker jeg å padle, spille squash, bygge, reise og lese. Dessuten holder jeg på med en mastergrad i familieterapi og systemisk praksis.

Strikke kafé

En gang i måneden er det strikke kafé i Oddernes menighetshus. Til våren blir det samlinger den andre onsdagen i måneden, første samling er 14. januar.

På strikke kafé traff menighetsbladet Kari Synnes. Hun hadde tatt turen helt fra Oslo.

- Dette er en fantastisk ide! Det er kjempehyggelige folk her, og nå skal jeg ta med meg ideen til Oslo.

- Hva strikker du?

- Pulsvarmere til en «nei til EU-messe». Det kan du vel nesten ikke skrive..?

Korsuksess i Justvik!

Nytt voksenkor er startet i Justvik kirke. Og for en suksess! Ønsker du å se selv – kom på en øvelse!

Koret øver **annenhver onsdag i Justvik kirke fra kl. 19.30 til 22.00.**

NYTT TILBUD

– Café i Justvik kirke.

I januar blir det oppstart av tilbudet Café i Justvik kirke. Det er trosopplærer Kristina Grundetjern og menighetsarbeider Janne Skovly som tar initiativet til kafeen.

Hensikten er å skape et sosialt møtested for dem som ønsker å treffe andre over en god kopp kaffe eller en kopp te. Mange kan føle seg isolert og ensom dersom de av ulike grunner må være hjemme, mener Janne Skovly. Mange mangler voksenkontakt om dagene og har behov for et møtested der de kan treffe andre voksne. Hun mener dette ofte gjør seg gjeldende hos foreldre som er hjemme med små barn. Overgangen fra en jobbsituasjon til hjemmeverende kan for mange bli en utfordring. I nybyggerområder som for eksempel Justnesskauen er nettverksbygging spesielt viktig for både foreldre og barn.

Kafeen kan bidra til å knytte nye bekjentskaper og styrke nettverket til beboerne. Ifølge Kristina Grundetjern er det viktig å tilrettelegge både for barn og voksne. Vi har eget lekerom for barna.

Vi ønsker også å tilby **trosopplæring** i form av en sangtime for de små. Vi utvider kanskje tilbudet med flere aktiviteter dersom det er behov for det.

For de voksne kan vi tilby en god kopp kaffe i hyggelige lokaler. Vi selger både vanlig kaffe, espresso, kaffe latte, kaffe mocca osv. til en billig penge, og det blir også noe godt å bite i.

Både Janne og Kristina håper mange vil ta turen til den lokale Caféen i Justvik kirke som starter opp **12. januar kl. 11.00-13.00.**

Illustratøren vår

Mange vil kjenne Eivind Haugstad igjen fra Ukestreken i Kristiansands avis. Han er også illustratør i Oddernes menighetsblad. Vi er glad for å ha Eivind med på laget!

Hva betyr det for deg å bli sett? Som kunstner – og som menneske?

- Som illustratør og kunstner ønsker jeg å formidle et budskap. Det betyr derfor mye for meg at mennesker får et møte med mine bilder – slik at budskapet kan bli tolket og forhåpentligvis forstått. Som menneske tror jeg det å bli «sett» er helt avgjørende i forhold til opplevelsen av aksept. Man kan ikke bli akseptert og elsket, uten virkelig å bli «sett» først.

Fra menighetsrådet:

Å se og å bli sett

Jeg tenkte det var enkelt å si noe om temaet «Å bli sett»... Jo, det er enkelt å si noe om det, men hva betyr det egentlig?

I mange sammenhenger i løpet av en dag haster jeg avgårde. Jeg passerer og registrerer mange personer, men ser jeg egentlig de jeg møter? Tankene og blikket er innovervendt og travelheten sluker min oppmerksomhet.

Hva er så egentlig forskjellen på å registrere i en forbipassering og å bli sett og møtt der og da? Når jeg opplever å bli sett, handler det om at jeg kjenner at den andre bryr seg om meg, bekrefter meg på en god måte slik at jeg får tenke at jeg betyr noe.

Vi har alle behov for å bli sett og det betyr jo at vi alle også må våge å se den andre. Vi hilser ofte på hverandre med et: «Hei - og hvordan har du det?», men vi formidler ofte noe annet, - at vi ikke har tid til å lytte til hvordan den andre har det.

Det å se den andre koster egentlig veldig lite og det betyr så uendelig mye. I perioder i livet betyr det ekstra mye å bli sett. Det å være en del av et felleskap der man kjenner at «her er det godt å være, at hit har jeg lyst til å komme tilbake», tror jeg blir mer og mer viktig for oss alle.

Jeg håper at vi alle opplever å bli sett og at vi ser hverandre. Menighetsrådet jobber nå med å legge ny strategi for menigheten. Hverdagsdiakoni er et kjernebegrep i den sammenhengen. Det er jo nettopp det det handler om, at vi bryr oss om hverandre og at våre tanker og handling er vendt utover.

Vi sees!

Inger Holen, menighetsrådsleder.

Ønsker du liv og lys i menigheten utover søndag formiddag?

Vi får offentlig støtte til en del av stillingene i Oddernes menighet. Utover dette må menigheten selv samle inn det meste av midler.

For å opprettholde dagens drift må menigheten selv samle inn 2 millioner kroner i året. Det gjøres i dag hovedsakelig ved givertjeneste, offer og gaver, høstmessa og utleie av menighetshus. Vi har et mål om at givertjenesten i menigheten skal være på 500 000 kroner årlig. Vi trenger omtrent 10 nye givere som kan gi 300 kroner i måneden for å nå det målet i 2014.

Først og fremst ønsker vi å utvide vårt tilbud – og fylle kirker og

menighetshus med enda mer liv og lys. Vi blir glad for alle som vil vurdere en givertjeneste til menigheten!

Uansett hva du gir, så bidrar du til liv i menigheten!

Blir du med?

For mer informasjon, kontakt leder for økonomiutvalget, Svein Kaldestad: 900 90 911. Eller daglig leder i Oddernes menighet, thor.erling.holte@kristiansand.kommune.no.

Gumpens Auto Vest as

Tlf. 24 03 48 00

KEAS

Rigetjønnveien 3
4626 Kristiansand
Telf: 38 00 28 40
Fax: 38 00 28 49
Mail: harald@keas.net

KRUSE SMITH

Bygg * Byggefornyelse * Anlegg * Bolig- og Eiendomsutvikling

Chiconett

Henrik Wergelands gt. 24 - Kristiansand Tlf: 38 12 20 80

Stort utvalg i
jeans, topper kjoler
og ytterjakker!

AGDERBYGG AS

TOMTE OG BOLIGPROSJEKTER

GYLDENLØVESGATE 99, 4614 KRISTIANSAND
TELEFON 38 10 60 70 - WWW.AGDERBYGG.NO

Tannlegene i Gyldenløvesgate

Tannlege Susanne Løv Dahl MNFT
Gyldenløvesgate 5, 3.etg. - Nye pasienter mottas.
Ring for timebestilling: 38120960.

Meglerhuset Sædberg

Eiendomsmeglerforretning

Markensgt. 4b/6 • Postboks 238 • 4663 Kristiansand
Torvgt. 8 • Postboks 1099 • Tangvall • 4683 Søgne

FLUSS- økonomi as

Magnus Barfotsvei 9B,
P.b. 4086 Kongsgård,
4689 Kristiansand
Telefon 38 00 09 50

Rolf's Elektro

TORDENSKJOLDSGATE V/ELVA
4614 KRISTIANSAND

Andås

Døgntelefon: 38 17 74 50
www.andas.no

MALERMESTER KNUTSON

Postboks 1623 - 4688 Kristiansand
Tlf. 38 14 90 80 - Fax 38 09 79 35

RASMUSSENGRUPPEN

SKIPSFART • EIENDOM • INVESTERINGSVIRKSOMHET
Hovedkontor: Kirkegt. 1, 4610 Kristiansand S.

Vakttelefon 380 22 444

TRYGGHET, NÆRHET
OG OMSORG
- FOR ALLE BEHOV

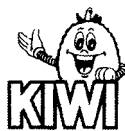
ALPHA & OMEGA
BEGRAVELSESBYRÅ AS

post@alpha-omega.no

www.alpha-omega.no

Trangt rundt bordet?
Vi leier ut sammenleggbare
spisebord!
Henv. Oddernes menighetskontor

Torsgt. 32
4632 Kristiansand
Tlf. 38 09 78 95

TELEFON
38 10 70 00

Industrikt. 10a, Boks 1004
Lundsiden, 4687 Kristiansand

Postboks 5543 Voiebyen, 4677 Kristiansand
Besøksadresse: Steindalen 14
Telefon: 38 01 90 90 - Telefax: 38 01 90 91

MENY ALBERT
Olav Trygvassonsvei 2
Åpent 9-21 (18)

Andaktstelefonen

380 91700

Åpent hele døgnet!
Ny andakt tirsdag og fredag

**Oddernes
menighet**
er på Facebook
Klikk liker på oss

spareSkillingsbanken
HOS OSS ER DU ET NAVN

UTVENDIG MALERARBEID!

utføres på:
HUS - GARASJER - TERRASSER - HYTTER VED SJØEN

MALER : JENS CHRISTIAN LANGÅS

MALER
& HYTTESERVICE

Tlf: 993 95 993
e-post: post@maler-hytte.no

dampbageriet

"Bageren i byen"

BAHUS

ADVOKATFIRMAET BAHUS AS

Tel: 38 02 11 11
www.advokat-bahus.no

Bilhallen

Kongsgård allé 64B
Postboks 1080
4687 Kristiansand S

ODDERNES MENIGHET

Jegersbergveien 6, 4630 Kristiansand

Gavekonto: 3000.07.70090

Sogneprest:

Jon Andreas Lauvland tlf 38 19 68 63

e-post: Jon.Andreas.Lauvland@kristiansand.kommune.no

Kapellanog diakon med primæransvar for Justvik:

Ivar Nicolaisen tlf 38 19 68 64

e-post: Ivar.Nicolaisen@kristiansand.kommune.no

Adm.leder:

Thor Erling Holte

tlf 38 19 68 60
e-post: Thor.Erling.Holte@kristiansand.kommune.no

Kateket:

Håkon Kringlebotn

tlf 38 19 68 62
e-post: Hakon.Kringlebotn@kristiansand.kommune.no

Trosopplærer:

Karen Margrete Kilane tlf 38 19 68 67

e-post: Karen.Kilane@kristiansand.kommune.no

Organist:

Ian Richards tlf 38 19 68 66

e-post: Ian.Richards@kristiansand.kommune.no

Kirketjener:

Harald D. Stølevik

epost: Harald.D.Stolevik@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider:

Lars Ivar Bratsberg tlf 979 82 844 e-post: Lars.Ivar.Bratsberg@kristiansand.kommune.no

Menighetsrådet:

Inger N. Holen, leder tlf 979 70 401

e-post: ing-n-ho@online.com

Menighetskontor:

Telefon: 38 19 68 69

Kontortid: Tirs. - Fre: kl. 10.00 - 14.00

Bestilling av dåp og vigsel i Oddernes og Justvik gjøres ved henvendelse til

Kirkens Servicetorg, telefon 38 19 68 00

JUSTVIK KIRKE

Grostølveien 4E, 4634 Kristiansand

Telefon: 38 19 69 30

Klokker/kirketjener:

Janne Skovly

Epost: Janne.Skovly@kristiansand.kommune.no

Menighetsprest:

Ivar Nicolaisen (38 19 69 34).

e-post: Ivar.Nicolaisen@kristiansand.kommune.no

Trosopplærer:

Kristina Røynås Grundetjern:

e-post: Kristina.Roynas.Grundetjern@kristiansand.kommune.no

Organist:

Linda Rekedal Våge

Epost: Linda.R.Vaage@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider:

Morten Fosshem

Epost: Morten.Fosshem@kristiansand.kommune.no

Line Hauge E-post:

line.hauge@kristiansand.kommune.no

Kirketjener:

Harald D. Stølevik

epost: Harald.D.Stolevik@kristiansand.kommune.no

Kontortid i Justvik kirke:

Onsdag kl. 10.00 - 14.00

Oddernes menighets medieutvalg:

Jon Andreas Lauvland (ansv.red.),

Karen M. Kilane (redaktør), Jo Vegard Aardal,

Harald Eikeland, Cecilie Moe Krabbesund,

Hanne Guttormsen, Cheryl Macdonald og

David Anders Holme.

Grafisk formgivning: Jo Vegard Aardal

Trykk: Birkeland trykkeri

menighetsbladet

ODDERNES & JUSTVIK

www.oddernes.no

Gudstjenester i Oddernes kirke

7. desember, 2. s. i advent

Luk 21, 27-36
Helge Smemo. Lund kirkekor.

14. desember, 3. s. i advent

Luk 3, 7-18
Kl 11.00 Barnas gudstj. i kirken.
Dåp. Jon A. Lauvland.

Kl 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

15. des. kl 18.30

Engelsk julegudstjeneste.

21. desember, 4. s. i advent

Luk 1, 39-45
Leif Hadland fra døvekirken.
Nattverd.

Julaften, 24. desember

Luk 2, 1-20
kl 13.45 Familiegudstjeneste. Lauvland.
Barnekoret.

kl 15.00 Familiegudstjeneste. Lauvland.
Soul Children.

kl 16.15 Julaftensgudstjeneste. Lauvland.
Solist.

kl 23.00 Julenatt

Matt 1, 18-25

Paul Leer-Salvesen.

Juledag, 25. desember

Joh 1, 1-14
Høytidsgudstjeneste. Lauvland.
Nattverd.

Andre juledag (Stefanusdagen), 26. desember

Matt 2, 16-22
Fellesgudstjeneste i Domkirken.

Romjulsøndag, 28. desember

Luk 2, 36-38
Ingen gudstjeneste i Oddernes.

Nyttårsdag (Jesu navnedag)

Matt 1, 20b-21 Nattverd.

4. januar, Kristi åpenbaringsdag

Luk 2, 40-52
Dåp.

11. januar, 2.s.i Åpenbaringstiden

Matt 1, 3-11
Kl 11.00 Barnas gudstj. i M-huset.
Kl 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

18. januar, 3.s.i Åpenbaringstiden

Joh 4, 4-26
Kl 11.00 Dåp / nattverd.
Søndagsskole.
Kl 18.00 Ungdomsgudstj.

25. januar, 4.s.i Åpenbaringstiden

Joh 9, 1-7, 35b-38
Nattverd. Søndagsskole.

1. februar, Sámannsøndag

Mark 4, 26-34
Dåp / nattverd. Søndagsskole.

8. februar, Kristi Forklarelsesdag

Mark 9, 2-13
Kl 11.00 Barnas gudstj. i M-huset.
Kl 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

15. februar, Fastelavenssøndag

Joh 12, 20-33
Kl 11.00 Gudstj. Søndagsskole.
Kl 18.00 Ungdomsgudstj.

22. februar, 1. s. i fastetiden

Matt 16, 21-23
Nattverd.

1. mars, 2. s. i fastetiden

Luk 7, 36-50
Dåp.

8. mars, 3. s. i fastetiden

Mark 9, 17-29
Kl 11.00 Barnas gudstj. i M-huset.
Kl 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

15. mars, 4. s. i fastetiden

Joh 3, 11-16
Kl 11.00 Dåp. Søndagsskole.
Kl 20.00 Ungdomsgudstj.

22. mars, Maria Budskapsdag

Luk 1, 46-55
Kl 10.15 Skriftemåls gudstj.
Kl 11.00 Nattverd. Normisjon.
Søndagsskole.

29. mars, Palmesøndag

Mat 26, 6-13
Dåp.

Gudstjenester i Justvik kirke

14. desember, 3. s. i advent

Luk 3, 7-18
Liv T. Blesvik. Nattverd.

Julaften, 24. desember

Luk 2, 1-20
kl 14.00 Familiegudstjeneste i Ålefjær.
Ivar Nicolaisen.
Solister: Robert og Aleksander Skovly.

Justvik:

kl 14.00 Familiegudstjeneste.

Helge Smemo.

Barn fra forestillingen «Like til

Bethlehem» deltar.

kl 15.30 Julaftensgudstjeneste.

Ivar Nicolaisen.

Solister: Robert og Aleksander Skovly.

11. januar, 2.s.i Åpenbaringstiden

Matt 1, 3-11

25. januar, 4.s.i Åpenbaringstiden

Joh 9, 1-7, 35b-38

8. februar, Kristi Forklarelsesdag

Mark 9, 2-13

22. februar, 1. s. i fastetiden

Matt 16, 21-23

8. mars, 3. s. i fastetiden

Mark 9, 17-29

22. mars, Maria Budskapsdag

Luk 1, 46-55

Faste aktiviteter i Oddernes:

Soul Children (fra 5. trinn) mandag kl 17.45-19.15 (ikke i skoleferier)

Minikoret (todelt – 3 - 8 år) tirsdag kl 17.30 (ikke i skoleferier)

Ungdomsgruppa fredag kl 20.00 på Gimletun

.Søndagsskole søndag kl 11.00 (ikke i skoleferier)

Formiddagstreff 1. tor. i mnd kl 11.00 (for menighetens seniorer)

Kvinneforeningen

siste man. i mnd kl 11.00

Voksengruppa 2. fred. i mnd. Kl 19.30

«Kvelds» siste tir. i mnd kl 20.00

Strikkekafe 2. ons. i mnd kl 19.30

Stille kveld i kirken 2. man.

i mnd kl 19-21

Hva skjer i Oddernes menighetshus / kirke?

6. des. kl 18.00 Julekonsert
v/ Anne Lise Aadland, Karsten Heggernes, Anne Margrete og Svein Arne Lende med Marthe og Nora. Anne Torvik med Rakel og Sara Linnea. Torbjørn Aadland, Ian Richards med flere.

Kollekt til Mercy Training Center.

12. des. kl 20.00 Julekonsert

ved Quantum og Lady Klukk.

21. des. kl 19.00 Klassisk julekonsert

ved Solveig Bellman Mathisen.

7. jan. kl 19.00 Menighetens julefest.

Faste aktiviteter i Justvik:

Cellegrupper en tirsdag i mnd.

Nabotreff siste onsdag i mnd kl 11-13.

Korijus (fra 5 år) torsdag kl 17.30-18.30 (ikke skoleferier)

Kirkering 1 Annen hver torsdag 19.30-21.30

Sigarkameratene (for menn i alle aldre) en torsdag i mnd kl 20.00.

Rockegruppen Sir. GusGus: fredag kl. 14.30 (ikke skoleferier)

JUG – (fra 8. trinn) Justvik ungdomsgruppe: annen hver lørdag kl. 19.30–23.30 (ikke skoleferier)

Hva skjer i Justvik?

Julemusikalen «Like til Bethlehem» søndag 7. desember kl. 15 og kl. 18.

Hva skjer på Ålefjær bedehus?

Kveldsmøter annen hver tirsdag kl 19.30.

Yngstesklubb (fra 1. trinn) fredag kl 17.30–18.30 (ikke skoleferier)

Juniorklubb (fra 5. trinn) fredag kl. 18.30–23.00 (ikke skoleferier)

Søndagsskole søndag kl. 11.00–12.00 (ikke skoleferier)

Jul i kirka

Tente stearinlys, forventningsfulle barn. Det er kaldt ute, men her inne er det varmt.

Året har vært som det har vært, resten av kvelden får bli som den blir. Men nå er vi her, slik som vi er. Noen av oss kommer hit med glede, andre med skuffelser. Men her inne, her skal alle være like. For Han vi synger om i dag, rundt Ham var det plass til gjeterne, engler, utslitte og takknemlige foreldre, vismenn, gamle og unge.

I møte med Ham stiller vi alle likt.

Og vi har så lyst til å si at vi er så takknemlig for hver enkelt som vil komme og feire jula i kirka. Her er det rom for alle.

Oddernes kirke julaften, 24. desember

- kl 13.45 Familiegudstjeneste ved Jon Andreas Lauvland. Barnekoret synger.
- kl 15.00 Familiegudstjeneste ved Jon Andreas Lauvland. Oddernes Soul Children synger.
- kl 16.15 Julaftensgudstjeneste ved Jon Andreas Lauvland. Solist.
- kl 23.00 Julenatt ved Paul Leer-Salvesen.

Juledag, 25. desember

- kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste ved Jon Andreas Lauvland. Nattverd.

Andre juledag (Stefanusdagen), 26. desember

- kl. 11.00 Fellesgudstjeneste i Domkirken.

Ålefjær kapell julaften, 24. desember

- kl 14.00 Familiegudstjeneste i Ålefjær ved Ivar Nicolaisen. Solister: Robert og Aleksander Skovly.

Justvik kirke julaften, 24. desember

- kl 14.00 Familiegudstjeneste ved Helge Smemo. Barn fra forestillingen «Like til Bethlehem» deltar.
- kl 15.30 Julaftensgudstjeneste ved Ivar Nicolaisen. Solister: Robert og Aleksander Skovly.

Juleforestillingen «Like til Betlehem»

i Justvik kirke søndag 7. des. kl 15.00 og 18.00
Billetter selges ved inngangen.